

Consiliul
Uniunii Europene

Bruxelles, 22 iunie 2017
(OR. en)

**Dosar interinstituțional:
2017/0138 (CNS)**

**10582/17
ADD 1**

**FISC 149
ECOFIN 572
IA 115**

PROPUNERE

Sursă:	Secretar general al Comisiei Europene, sub semnătura dlui Jordi AYET PUIGARNAU, director
Data primirii:	22 iunie 2017
Destinatar:	DI Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Secretarul General al Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2017) 335 final - ANNEX 1
Subiect:	ANEXĂ la Propunerea de directivă a Consiliului de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal în legătură cu modalitățile transfrontaliere raportabile

---

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2017) 335 final - ANNEX 1.

Anexă: COM(2017) 335 final - ANNEX 1

Bruxelles, 21.6.2017
COM(2017) 335 final

ANNEX 1

ANEXĂ

la

Propunerea de directivă a Consiliului

de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal în legătură cu modalitățile transfrontaliere raportabile

{SWD(2017) 236 final}

{SWD(2017) 237 final}

„ANEXA IV
SEMNE DISTINCTIVE

Semnele distinctive generice și semnele distinctive specifice din categoria B pot fi luate în considerare numai în cazul în care trec «testul beneficiului principal».

Testul beneficiului principal

Testul se consideră a fi trecut dacă beneficiul principal al unei modalități sau serii de modalități este obținerea unui avantaj fiscal, în cazul în care se poate stabili că avantajul este rezultatul care se poate preconiza că va fi obținut în urma unei astfel de modalități sau serii de modalități, inclusiv profitând de modul specific în care este structurată modalitatea sau seria de modalități.

A. Semne distinctive generice

1. O modalitate sau o serie de modalități în cazul căreia contribuabilul se angajează să respecte o condiție de confidențialitate care îi poate impune să nu comunice modul în care modalitatea respectivă ar putea duce la obținerea unui avantaj fiscal către alți intermediari sau către autoritățile fiscale.
2. O modalitate sau o serie de modalități în cazul cărora intermediarul este îndreptățit să primească un comision (sau dobândă, remunerare pentru costurile financiare și alte cheltuieli) pentru modalitatea sau seria de modalități respectivă, iar acest comision este fixat prin referire la:
  - (a) cuantumul avantajului fiscal care rezultă din modalitatea sau seria de modalități respectivă sau
  - (b) dacă modalitatea sau seria de modalități respectivă duce efectiv la obținerea unui avantaj fiscal sau nu. Aceasta ar include obligația ca intermediarul să ramburseze parțial sau integral comisioanele în cazul în care avantajul fiscal care ar trebui să rezulte din modalitatea sau seria de modalități respectivă nu a fost obținut, parțial sau integral.
3. O modalitate sau o serie de modalități care implică utilizarea de documente standardizate, inclusiv de formulare standard. Documentele sunt de obicei disponibile pentru mai mult de un contribuabil și nu este necesar să fie concepute în mod special pentru a permite unui contribuabil să implementeze modalitatea sau seria de modalități.

B. Semne distinctive specifice care pot fi legate de testul beneficiului principal

1. O modalitate sau o serie de modalități prin care contribuabilul utilizează pierderile pentru a-și reduce obligațiile fiscale, inclusiv prin transferul acestor pierderi către o altă jurisdicție sau prin accelerarea utilizării acestor pierderi.

2. O modalitate sau o serie de modalități care are efectul de conversie a veniturilor în capital, donații sau alte categorii de venituri care sunt impozitate la un nivel mai redus.
3. O modalitate sau o serie de modalități care include tranzacții circulare ce duc la spălarea de fonduri, mai precis prin implicarea unor entități interpușe fără altă funcție comercială primară, sau prin tranzacții care se compensează sau se anulează reciproc sau care au alte caracteristici similare.

C. Semne distinctive specifice legate de tranzacțiile transfrontaliere

1. O modalitate sau o serie de modalități care implică plăți transfrontaliere deductibile efectuate între două sau mai multe părți afiliate, în cazul în care este prezentă cel puțin una dintre următoarele condiții:
  - (a) destinatarul nu este rezident fiscal în nicio jurisdicție fiscală;
  - (b) cu toate că destinatarul este rezident fiscal într-o jurisdicție, acea jurisdicție:
    - (i) fie nu impune niciun impozit pe profit;
    - (ii) fie impune un impozit pe profit la o rată zero sau la o rată oficială a impozitului pe profit mai mică decât jumătate din rata medie oficială a impozitului pe profit din Uniune, astfel cum se prezintă la sfârșitul anului calendaristic precedent;
    - (iii) fie este inclusă într-o listă a anumitor jurisdicții de țări terțe care au fost evaluate de statele membre, în mod colectiv sau în cadrul unei organizații internaționale, ca având regimuri fiscale dăunătoare;
  - (c) plata beneficiază de o scutire parțială sau integrală de impozit în jurisdicția în care destinatarul este rezident fiscal;
  - (d) plata beneficiază de un regim fiscal preferențial în jurisdicția în care destinatarul este rezident fiscal;
  - (e) există o neconcordanță în cadrul domeniului de aplicare al Directivei Consiliului de modificare a Directivei (UE) 2016/1164 în ceea ce privește tratamentul neuniform al elementelor hibride care implică țări terțe, care a fost adoptată de Consiliul de Miniștri la 23 mai 2017.
2. Același activ este supus amortizării în mai multe jurisdicții.
3. Există mai mulți contribuabili care pot solicita scutirea de la dubla impunere în ceea ce privește același element de venit în jurisdicții diferite.
4. Există o modalitate sau o serie de modalități care include transferuri de active și în cazul căreia există o diferență semnificativă în ceea ce privește suma tratată ca plătită pentru activele respective în jurisdicțiile implicate.

D. Semne distinctive specifice referitoare la acordurile privind schimbul automat de informații din Uniune

O modalitate sau o serie de modalități care eludează legislația Uniunii sau acordurile privind schimbul automat de informații, inclusiv acordurile cu țările terțe, și care au efectul de a evita raportarea veniturilor către statul de reședință fiscală a contribuabilului. Aceste modalități pot include:

- (a) utilizarea de jurisdicții care nu se supun legislației Uniunii sau acordurilor privind schimbul automat de informații;
- (b) reclasificarea tipurilor de venituri în categorii care nu fac obiectul schimbului automat de informații;
- (c) utilizarea de structuri și de entități juridice care nu sunt reglementate de legislația Uniunii sau de acordurile privind schimbul automat de informații;
- (d) utilizarea de jurisdicții cu regimuri inadecvate sau precare de asigurare a respectării legislației privind combaterea spălării banilor. Aceasta include și situațiile în care nu există norme privind identificarea beneficiarilor reali ai entităților juridice, inclusiv fiduciile, fundațiile și vehiculele cu scop special, sau în care se recurge la numirea unor persoane sau se face uz de împuterniciri pentru a ascunde identitatea beneficiarului real.

E. Semne distinctive specifice referitoare la stabilirea prețurilor de transfer

1. O modalitate sau o serie de modalități care nu respectă principiul concurenței depline sau orientările OCDE privind stabilirea prețurilor de transfer, inclusiv alocarea profitului între diferiți membri ai aceluiași grup de societăți.
2. O modalitate sau o serie de modalități care intră sub incidența schimbului automat de informații cu privire la deciziile anticipate cu aplicare transfrontalieră, dar referitor la care nu se raportează informații sau nu se face schimb de informații.”